

Senloĝa Sutro

Tiu libro ne apartenas al iu ajn.

Ĝi estas konfeso de homo, kiu nur provis sekvi la Vojo.

Estis vortoj, estis silento,

ĉio pasis,

kaj nenio estis kaptita.

Kaj tiel ĉi tiu libro fariĝos

la Vojo de tiu, kiu ne loĝas,

kaj la spuro de tiu, kiu provas resti veka en ĉiu momento.

1. Mi parolas sen trudi

Mi parolas, sed ne trudas.

Mi vidas, sed ne intervenas.

Mi agas, sed ne postlasas nomon.

Mi amas, sed ne alligiĝas.

2. Se li mokas min

Se li mokas mian aspekton,

mi rigardos la doloron en liaj okuloj.

Se li piedpremas min,

mi pensos pri kial li ne povis ne piedpremi min.

Mi ne disfaliĝas,

ne ĉar mi estas forta,

sed ĉar mia koro brakumas lian suferon.

3. Mi estas lotuso

Mi estas lotuso: facile premata, sed ne malpurigita.

Kvieta, sed kun klara celo.

Delikata, sed mia centro ne kolapsas.

Mia signifo estas neparolebla, tamen ĝi estas dirita.

Estas Vojo kiun eĉ glavo ne atingas.

4. Mi ne pruvas min

Mi ne klarigos min.

Mi ne provos esti komprenata.

Mi ne provos pruvi min.

Mia esenco rifuzas esti klarigita.

Ĝi ne estas kaptita de nomo.

Mi ne vivas kiel fiksa memo,

mi simple estas veka en ĉiu momento.

5. Mi ne restas en ĝojo

Kiam ĝojo venas, mi ridas,

sed mi ne konstruas hejmon sur tiu rido.

Kiam mi ricevas laŭdon, mi ĝojas,

sed mi ne metas min sur tiujn vortojn.

Sentoj fluas.

Mi simple sidas trankvile sur tiu fluo.

6. Doloro kaj kuraco el mi

Mia doloro naskiĝas el mia alligiteco.

Mia libereco elkreskas el mia konscio.

Mi ne kulpigas.

Mi simple provas klarigi mian internan rigardon.

Sufero ne venas de ekstere,

kaj ankaŭ la Vojo ne estas ekstera al mi.

7. Interna libereco

Eĉ se la korpo estas en malliberejo,

se la menso estas trankvile veka,

oni povas marŝi sur la ĉielo.

Sed se la menso estas katenita,

oni portas ĉenojn eĉ en silkaj vestoj.

Vera libereco naskiĝas ne ekstere,

sed en la malpleno de la interna spaco.

8. Klerismo kaj forgeso

Klerismo estas kiel roso.

Forgeso estas kiel vento.

Mi ne provas konservi.

Mi ne provas kapti.

La Vojo ne restas en via koro,

ĝi simple fluas,

kaj eĉ fluante, ĝi ne malaperas.